

VÄNTA OCH VAKA

Söndagstankar 20-11-15

Domedagen heter en serie med Anna Lindman på SVT. Hur bra eller dålig den är faller inte på min lott att bedöma. Den kan vara nyttig att se för att förstå hur olika människor reagerar på vår samtids stora utmaningar. Bland de intervjuade möter man också dem som med smärta minns sin barndoms förkunnelse om Jesu återkomst och risken att kunna bli lämnat kvar. Säkert känner en och annan med sorg igen sig i detta.

Denna söndag kallas i kyrkoårets textrad "Söndagen före domsöndagen" och dess rubrik är "Vänta och vaka". Ett sådant vakande kan bli till en ångestfylld väntan på domedagen eller också – som Anna Lindman uppfattar det i sin research – att "kristna nästan gläds åt" covid 19, klimatkrisen eller vad det nu vara må.

Men "gläds åt?" Nej, det får bara inte vara sant. Och om, då är det något som inte stämmer.

Det är så tydligt att Jesu syfte inte är att skrämma, eller att vinna anhängare genom att så ut rädsla när han talade om kommande svåra nödtider. I stället ser vi hans stora omsorg när han förberedde sina lärjungar med tydliga instruktioner hur de skulle reagera på de katastrofer som skulle komma. Då som närmast Jerusalems förstörelse av den romerska stridshären som en grym hämndaktion.

Samma omsorg ser jag när han beskrev all den nöd som övergår världen före hans återkomst.

Och hans tårar över människorna i Jerusalem - också de vittnar om sorgen och smärtan han kände i sitt hjärta när han såg framför sig det lidande som de skulle gå igenom.

Nej, Jesus är inte intresserad i att sprida skräck utan hans ambition är att rädda. Hans ord: "Var på er vakt! Håll er vakna!", liksom hans liknelser om vakandet är en påminnelse om att vi ska vara aktiva i vår väntan; inte passiva med händerna i knäet.

I hans maning: "Men när det här börjar hända så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse är nära" hämtar jag ny tillit och mod. Så gott att fästa blicken på Honom. Han ska ju befria, inte jag!

Hur gör man det? – Vänta och vaka och vara på sin vakt?

"Både arbetshandskar och vila behövs" i den väntan, skrev Åsa Molin i sin kommentar till denna söndags textförslag i tidningen DAGEN från i fredags. (Mycket läsvärt. Kolla på DAGEN.se)

Vila och arbetshandskar hör oskiljaktigt ihop för Jesu efterföljare. De bästa exemplet på det ser vi hos Jesus själv.

En nästan vacker beskrivning av hur arbetshandskarna kan se ut och fyller väntan med innehåll finns i Romarbrevets 12 kapitel.

Här bara några versar som jag läser från Eugene Petersons parafra The Message:

Älska av hjärtat; låtsas inte. Fly för livet från det onda; kämpa för livet för det goda. Var vänner som älskar varandra; öva på att spela andra violen.

Bränn inte ut er. Håll lågan brinnande. Var mästartens påpassliga tjänare, muntra och förväntansfulla. Ge inte upp när det blir tufft; be desto mer. Hjälp kristna i nöd; hitta alltid nya sätt att visa gästfrihet.

Välsigna era fiender, dela inte ut några förbannelser i smyg. Skratta med era vänner när de är glada och gråt med dem när de är ledsna. Var hyggliga mot varandra; sätt inte näsan i vädret. Bekanta er med folk som inte är något; var inte den som ska vara finare än andra.

Kollar du i din vanliga bibel så finner du att kapitlet är fyllt med flera goda råd för väntans tider.

Och naturligtvis är ämnet så mycket större än dessa få tankar.

Men tar du dessa ord med i din andliga matlåda denna vecka så har du något att tugga på! //Klaus